

Het muzikaal moment eindigt met een samenspel van bellenstokjes en zeepbellen.

beer ook aandacht te besteden aan de taalontwikkeling en het maatgevoel bij kinderen. Ze zijn nog jong en je kunt ze niet onderwijzen in de strikte zin van het woord. Maar door deze momenten krijgen ze wel zin om zelf met muziek bezig te zijn. Het gaat erom dat ze muziek beleven, dat ze kunnen experimenteren.'

De jongere baby's beleven het bezoek van Heidi op een heel andere manier: ze kijken toe, betasten de dingen, maar zelf meezingen is iets te moeilijk. Daarom vinden er ook geregeld aparte muzieksessies voor baby's plaats. Heidi: 'Dat gebeurt doorgaans wanneer de peuters slapen. Op zo'n moment nemen de begeleidsters en eventueel de stagiaires elk een baby op schoot. Bij de baby's wordt er veel aandacht besteed aan aanrakingsmomenten. We laten hen ook experimenteren

met instrumenten die voor hen geschikt zijn, zoals bellenstokjes. Verder bouwen we ook een luistermoment in. Via het spinnenliedje bouwen we een soort spanning op. Maar ook een knuffellied mag niet ontbreken.'

Op een deuntje van het klokkenspel mogen de kinderen bellen blazen en ze kapot prikken

Het muziekproject in De Knuffeldoos loopt intussen een vijftal maanden. Het is nog pril, maar volgens Heidi is het ook niet de bedoeling dat kinderen een bepaald 'niveau' behalen. 'Ze leren automatisch liedjes uit het hoofd en krijgen meer gevoel voor ritme en melodie. Maar ik dwing kinderen niet om iets te leren of te doen. Verbale, muzikale, motorische stimulansen geven: dat is de essentie. Daar moeten kinderen vooral van genieten.' Ook Kristel van De Knuffeldoos deelt die mening. Ze hoopt dat het muziekproject verder blijft groeien. 'Wanneer Heidi er niet is, hoor ik hier geregeld het liedje van Apie weerklinken. De kinderen hebben gewoon meer zin om te zingen en te musiceren. Ook al vergen de muzieksessies een inspanning en moeten we de aandacht verdelen wanneer een baby'tje tussendoor een fles moet krijgen, we blijven dit zeker doen. De betrokkenheid tussen de kinderen onderling groeit erdoor en dat is fantastisch.' •

Stichting Memorabele Momenten

Het Nederlandse antwoord op De Knuffeldoos is Stichting Memorabele Momenten, kortweg MEMO. Deze organisatie voorziet jaarlijks een publiek van 80.000 kinderen van 0 tot zes jaar van muziek, dans en theater. MEMO is op dit moment vooral actief in Amsterdam en Utrecht, en zal dit in de toekomst uitbreiden.

De stichting wil vooral kinderen bereken die weinig met cultuur in aanraking komen. MEMO bestaat inmiddels vijf jaar en werkt met 75 artiesten, onder wie veel studenten van het conservatorium. Communicatiemedewerker Aukje van Bezeij legt uit: 'Onze artiesten hebben diverse achtergronden. We werken met musici, dansers en acteurs, maar

bijvoorbeeld ook met een beeldende kunstenaar. Zij komen regelmatig langs op locatie om de kinderen in hun vertrouwde omgeving met verschillende kunstuitingen te laten kennismaken. Door het grote aantal artiesten is het elke keer weer een verrassing wat er gaat gebeuren: het kan een klassiek concertje of een muzikale reis naar een ver land zijn, een betoverende dans of een ander spannend scenario. Artiesten zoeken steeds de interactie en kinderen worden uitgedaagd om mee te doen en hun natuurlijke gevoel voor ritme vrij spel te geven. Het actieve kind kan volledig verstillen en het rustige kind kan ineens opspringen en meedansen.' Kijk voor meer informatie over een

bezoekje van MEMO aan jouw kindercentrum op: www.memorabelemomenten.nl

